

[Martin Sørensen (Peterslund).]

det vil sige, at Skatteraadene skal beregne alle Merindkomster, der falder inden for Lovens Skalabestemmelser, uden at undersøge, om Merindtægten stammer fra Krigskonjunktur, og saa overlade til vedkommende Skatteyder at klage til Skattedepartementet, eller om Skatteraadet skal undersøge og afgøre, hvorvidt Forholdene falder ind under den nye Lov?

Jeg tillader mig ogsaa at forespørge, hvorfor den almindelige Klagevej til Landskatteretten ikke er bibeholdt. Der er jo en intim Forbindelse mellem Landsskatteretten og Skattedepartementet, saa det vilde nok være muligt at tilvejebringe et Samarbejde, saa at Landsskatteretten kunde overkomme at behandle de nye Sager.

Det er rimeligt, at der paalægges Aktieselskaber og kooperative Foreninger tilsvarende Forpligtelser, som er paalagt Personer, baade med Hensyn til Skat og Merindkomstskat og Indbetaling til bunden Opsparing.

Nu har jeg hørt indvende, at Forslagene kommer for sent frem, idet Skatteyderne og Selskaberne allerede har disponeret over de i forrige Regnskabsaar for tjente Midler. Jeg tillader mig at gøre opmærksom paa, at for Aktieselskabernes Vedkommende fremkommer Selvangivelsen først sidst i April, saa at man ikke kan beregne Skatterne før i Maj Maaned, og naar man saa henser til Skattekompleskets Omfang og Betydning for Skatteyderne og for hele Landets Pengevæsen, kan det ikke siges at være urimeligt, at Folketinget har brugt ca. 4 Uger til Lovforslagenes Drøftelse og Gennemgang.

Hvorvidt den bundne Opsparing i et saa begrænset Omfang vil være i Stand til at øve nogen væsentlig Indflydelse paa Prisgrundlaget ved at formindske Købeevnen og Købelysten, vil Tiden vise. Da Opsparingen kun omfatter et Faatal af Skatteydere af den mest velhavende Kategori, kan der være Tvivl om, hvorvidt disse Skatteydere nedsetter deres Forbrug væsentligt, fordi der skal afleveres nogle Hundrede eller Tusinde Kroner af Aarets rigelige Indkomst. Det væsentlige er, hvorledes Landets Borgere bedømmer Fremtidens Pengevæsen. Faar Befolkningen Mistillid til Pengenes Fremtidsværdi, er der intet, der kan redde os fra Inflationen og dens Ulykker, og det er ogsaa netop disse Forslagsformaal at opretholde denne Tillid.

Jeg skal ikke komme ind paa Forslagenes Enkeltheder, det vilde jo være ganske overflødig efter den højtærede Finansmini-

sters Forelæggelsestale, efter alt hvad der foreligger af tidligere Bemærkninger i Folketinget, og efter hvad der er fremført af tidligere ærede Ordførere her i Dag.

Jeg skal derfor med disse faa Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale Forslagene til Vedtagelse i det høje Landsting, men maa samtidig erklære, at jeg er enig med mit Partis Ordfører i det andet høje Ting, Hr. Bertel Dahlgaard, naar han i Gaar under anden Behandling af Forslagene udtalte, at Rigsdagen kun vil kunne vedtage disse Forslag med Tryghed, hvis den kan stole paa, at Regeringen ikke undervurderer Betydningen af, at der dæmmes op over for alle Kræfter, som pris- og lønningmæssigt truer vort økonomiske Livs Stabilitet.

J. S. Foget: Ifølge Finansministerens i øvrigt fortræffelige Forelæggelsestale og ifølge den Omtale, Pressen har givet disse Forslag, er den officielle Hovedbegrundelse for Forslagenes Fremsættelse Faren for Inflation. For dem, der engang har prøvet at tage en Kinipille, er det klart, at det er betydelig lettere at synke en saadan, naar den er overtrukket med Sukker og man vel at mærke lader være med at bide i den og derved mærke, hvad den indeholder. Paa samme Maade med et Lovkompleks som dette: man ved, at det er en besk Pille at tage, og saa sukrer man det ind med Paastanden om, at det er nødvendigt for at undgaa Inflation. Man behøver vel i Øjeblikket ikke at regne med, at Vælgerne tygger ret meget paa Pillen i den politiske Trancetilstand, hvori de befinder sig, og man kan vel saa regne med, at Forslaget ikke bliver drøftet stort i Vælgerbefolkningen. Man gnider sig i Hænderne og glæder sig over, hvor let det gaar at camouflere de virkelige Interesser i et saadant Lovkompleks.

Jeg for mit Vedkommende er saa dristig ganske at afvise Regeringens officielle Begrundelse og at paastaa, at for Inflationens Skyld var der absolut ingen Grund til at gennemføre dette Kompleks af Lovforslag. Inflation kan efter min Opfattelse ikke opstaa, hvis man har Tag i Priser, Lønninger og Forbrug. Dette har man i det store og hele, og hvor man ikke har det, kan man med Lethed faa det. Prisloven giver jo Handelsministeren og Landbrugsmministeren Ret til at gribe ind i alle Prisspørgsmaal og Ret til at fordele Varerne saadan, at de ikke kan hamstres af enkelte Spekulanter. Gennem andre Lovforanstaltninger har man Magt til at hindre Lønstigning. Hvis Regeringen